

İSTANBUL SERİRİYATI

On iki adet mecmua abonesi iki
yüz kuruştur

Ayda bir çıkar
tıbbi mecmua

İdarehanesi: Cağal oğlunda Doktor
Mazhar Osman bey muayenehanesi
Telefon İstanbul 1890

Ayın akisleri

—Sene başı sükunla girdi, bu ay adeta vukuatsız geçti. Etibba odası kayıt muamelesile meşgul... Kayıt müddetini durmayup temdit ediyor. Etibba odaları şimdilik para toplamakta... Bu yeni teşekkülün henüz müsbet semeresini görmeyenler ve bilmeyenler biz kazanç virgisinden kurtulalım derken bir vergi dahamı diyorlar. Vakıa vermek hoş gitmez, fekat almak için vermek lâzımdır. Yükselmek ve kazanmak istiyorsak vermeliyiz; Etibba odaları, tıbbi cemiyetler, seyahatlar, kitaplar ve gazeteler için vermeliyiz. Sermayesi çok olan tacir çok kazanır. Bizim sermayemizde ilmimizdir, ilmimiz ne vehbidir, ne irsidir. Bu sermayeyi mektepler verir. Cemiyetler, kitaplar, seyahatlar feyzdar surette nümalandırır.

Yarın Etibba odası bize bir yurd tedarik ederse, cemiyetlerimiz orada taplanırsa ecnebi misafirlerimiz orada izaz edilirse hoşumuza gitmezmi? Hekimlerin bu binada kulubları, kütüphanesi olursa fenamı olur. Hele meslekdaşlar arasında tesanüdü temin eder, hükümetle serbest hekimler arasında bir iştirak nuktası olursa ne muflu?

—Fakülte tensikatından ses sada yok.... Galiba fakültenin bir kısım hocalarının hazırladığı bu sene başı hediyesi kar helvası gibi tatsız tutsuz bir şey olacak ki kendileride beyenmediler. Doğrusuda bu idi... böyle geldi, böyle gider demeli, işimize bakmalıyız. Yahut ıslah

istiyorsak tam yıkmalı yeniden yapmalıyız. Çok defa yeniden yapmak köhneyi düzeltmekten kolaydır.

—Eczacılarımız yine çoşdular. Hekimlerimizin hepsinin ecnebi müstahzarları hakkında söyledikleri bazıları kudurtdu. En muhterem tıp üstadlarına kadar sehamı kazalarına oğramayan kalmadı. Dört beş sene evvel bu meselede biz yalnız başımıza hakikatı müdafaa etmiş ve terbiyeleri izanlarından kit bazı eczacılarımızın bimagzane tecavüzlerine oğramıştık. Bu defa biz sustuk, söyleyeceklerimizi hekimlerimiz söyledi, bize söz kalmadı. Hatta millet meelisinek eczacı mebusu muhtereminin bile ilaca verdiğimiz üç milyon lira değildir, hele müstahzarlar bunun sükünü bile teşkil etmez. Avrupa kimyalarına ve fabrikalarına muhtacız, deyişi milli tesarruf cereyanından kendi lehlerine, hastaların insanların vatanın ve fennin aleyhine istifade etmeyen isteyenleri sosdurdu.

—Eczacılarımız hekimlerimizden bazıının reçete hatalarını gizlice tetkik ettiklerini söyleyerek avamfribana bir tarzda hekimleri tahkire kalkmaları çok şayanı teessüfdür. Eczacıların hekimlere hürmeti hem meslekleri hem menfaatları icabıdır. Bundan gafil eczacı bu sanatta güç yaşar. Bir eczacı hekimlerin hatasını tashih ettiğini her kese ilane nasıl curet eder. Bunu etibba odası, eczacılar cemiyeti, hatta sıhhat müfettişleri hemen cezalandırmalıdır. Bir eczacının doktor reçetesini tashih edişi

akademik bir şey deyildir ki müsamaha edelim. Bir doktor reçetesinde bir ilacın miktarını yazmağı unutursa, dalgınlıkla miktarını yanlış yazarsa bu fevkalade bir şeymidir? O doktor teşhisi ve hastaya en büyük ilacı olan teselli ile meşğulken böyle bir dikkatsizlik etmiş olursa eczacıya fahir, yazana zillet olmazdı. Reçetesini hasta deyil, eczacı denilen ve kendine bu işi iş edinen bir ilim adamı yapacağı için yanlışlık olmayacağına emindir. Kendini kontrol etmez. Eczacıların ilim diye ehemmiyet verdikleri bu kısım tıp sanatında o kadar hiç dir ki... Hüsnü hattı olmayan bir Edib gibi... dünyanın bir çok yerinde hekim ancak teşhis için başını yorar; iş; reçete yazmağa gelince cebinden formüllerini çıkarır reçetesini yazar. Eczacılar tıbbi küçültmek istediler fakat güneş balçıkla sıvanırmı? Hekimliği ilac vermekten ibaret zan ettikleri ve hekimin kıymetini reçetesile ölçtükleri için yakın zamanlara kadar bazı eczacılarımız cessurane hekimlik de etmekten geri kalmiyorlardı. Baş ağrısına, çarpıntıya, kesikliğe ilac sağlık veriyorlardı. Hala bu uyku, bu mide ilacı diye hastalara bilgililik eden ve hekimin reçetesini karikatürize eden ecza-

cılarımız yok değildir. İşte hükümet eczacılığı bu ibtizaldan kurtarmak, layik olduğu mevki çıkarmak için tahdide mecbur oldu.

— Takdir ederiz. Eczacılık bu kadar tahdid bulunduğu halde bile sahiblerini güldüremiyor. Çok sermaye; çok ilim isteyen, fakat bir bakkal bir sebzeçi kadar bile maddi ve manevi sermayesinden istifade edemeyen bir meslek!... onların terakkilerini ne mesut olmalarını çok isteris, yeislerine hak verimiz, fakat meşru ve makul yoldan yürümelerini tavsiye ederiz. Mesela tahdid kanunu kalanların lehinedir. Sermayeyi yükseltmek, reçetesiz küçük şeyler satmak için müsaede almak, ilacın fiyatlarını tesbit ettirmek, pazarlıkla para almamak, kazanç ve sair vergilerde daha zaharlı müsaede olmak gibi bir çok yollar eczacılığı daha mesut eder.

— Roma Seririyatı asabiye ve akliye profesörü Mingazini vefat etmiştir.

— Mayıs ayında Vaşingtonda beynelmilî Hygiène mentale kongresi inikat edecektir. Türkiye cumhuriyeti Sıhhat vekaleti memleketimizde bu hususa dair istatistik ve malumatı göndermektedir.

— Eylül evasitinde Dresdende emrazi asabiye cemiyeti toplanacaktır.

Gonokok aşısı (Dr. İHSAN SAMİ)

Bel soğukluğu ve ihtilatına karşı müessir, şafi ve taze aşıdır. Hükümet tarafından kontrol edilmiştir.

İstafilokok aşısı (Dr. İhsan Sami)

İstafilokoklardan mütevellit her hastalığa karşı, ezcümle «Acné, furunculose, abcés, folliculite, osteomyélite, oïte moyenne, orgelet, sycosis stafilococcique, hydrosadenite, muhtelif dermitler de tatbikinden pek çok eyi neticeler alınmıştır.

İstanbul - Divan Yolu No. 189 İhsan Sami bakteriyoloji laboratuvarı